

licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Conform pct. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate (nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni).

Și practica constantă în domeniu indică că tranzacțiile legate de înstrăinare, concesiune, cât și de darea în arendă ori în locațiune, a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale, poartă un caracter oneros, deoarece urmează a fi încheiate ca urmare a expunerii acestora la licitație, or organizarea și desfășurarea unei licitații întotdeauna urmărește scopul obținerii, în final, a prețului maxim propus.

Astfel, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009 care stabilește că, organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

În circumstanțele date, Consiliul mun. Chișinău urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperii menționate în decizia contestată.

Cere reclamantului anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 3/45-53 din 19 mai 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă și anulată decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 3/45-53 din 19 mai 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiului Chișinău din 05 aprilie 2016.

La data de 05 august 2016 Tofan Alina, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

În motivarea cererii de recurs a invocat ilegalitatea hotărârilor judecătorești, ca fiind adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, nefiind constatate corect circumstanțele pricinii.

Astfel, Iuri Chirica, fiind proprietarul ap. 20 din str. N. Zelinski 34/5 mun. Chișinău, a cerut transmiterea în locațiune a încăperii din subsolul aceluiași bloc locativ.

La adoptarea deciziei contestate s-a luat în considerație nota informativă a Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale din 28 martie 2012, Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație

decât cea locativă- proprietate municipală, în temeiul art. 875 Cod civil, art. 14 al. (2) lit. c), art. 77 al. (2), art. 19 al. (4) al Legii privind administrația publică locală, a fost decisă transmiterea în locațiune a încăperii solicitate pe un termen de 3 ani.

Alte norme materiale relevante cazului dat sunt prevederile art. 17 din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, art. 3 al. (2) din Legea privind administrația publică locală, pct. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, art. 8 al. (1) al Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993 etc., care atribuie autorității publice locale dreptul de a transmite în locațiune încăperi prin negocieri directe în caz dacă nu s-a solicitat de mai mulți pretendenți.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tofan Alina, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tofan Alina, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanța de apel a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele anexate la materialele cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Tofan Alina, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Tofan Alina, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Tofan Alina, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat